

N:o 70.

Uppläst och godkänd hos Första Kammaren den 2 maj 1894.

— — — — Andra Kammaren den 2 — —

*Riksdagens skrifvelse till Konungen, i anledning af väckt motion
angående kyrkovärdars tillsättande för viss tid.*

(Lagutskottets utlåtande n:o 19.)

Till Konungen.

På sätt enskild motionär inom Riksdagen anmärkt, saknas för närvarande bestämmelser i fråga om den tid, för hvilken kyrkovärd må ega att utöfva sin befattning. Omnämnd redan i våra landskapslagar, har denna institution städse bevarat sin urgamla karakter af ett församlingens förtroendeuppdrag, och när i en senare tid på kyrkorådet öfverflyttades en del af hvad förut enligt häfd eller äldre stadganden tillhört kyrkovärdarnes befogenhet, bestämdes tillika, att desse skulle vara sjelfskrifne ledamöter i kyrkorådet. I enlighet härmed stadgar också 23 § i gällande förordning om kyrkostämma samt kyrkoråd och skolråd den 21 mars 1862, att församlingens kyrkovärdar äro ledamöter i kyrkorådet jemte dem, som dertill å kyrkostämma väljas. För desse senare föreskrifves i förordningen den 13 april 1886 viss tjenstgöringstid, så bestämd, att af ledamöterna, som väljas för fyra år, halfva antalet eller, om detta icke är jemnt, det antal, som är närmast under hälften, utträder efter lottning vid slutet af andra året. Enligt hvad Riksdagen förspott, väljas nu, antagligen med hemtadt stöd af sistberörda bestämmelser, kyrkovärdar på åtskilliga ställen i vårt land

allenast för en tid af fyra år, men i öfvervägande antalet fall lemnas uppdraget för obestämd tid och antager vid sådant förhållande lätteligen karakteren af ett uppdrag, för hvars fortvaro allenast vederbörandes lifslängd i sista hand sätter en gräns. Med hänsyn särskildt till kyrkovärdarnes åliggande att jemte kyrkoherden föra kyrkans räkenskaper och den ansvarighet för förvaltningen af kyrkas medel, som för dem likasom för de valde ledamöterna af kyrkorådet är stadgad, måste emellertid en dylik anordning i längden finnas mindre betryggande, i samma mån uppdraget varder mera magtpåliggande. För kyrkovärdars utseende på viss tid, derom framställning sålunda gjorts, talar ock den omständighet, att ifrågavarande uppdrag ytterst hvilar på samma grund — församlingens förtroende — som andra rent kommunala eller kyrkligt kommunala uppdrag, hvilkas fortsatta utöfvande lagen emellertid gjort beroende af regelbundet återkommande val.

På grund af hvad sålunda blifvit anfördt, får Riksdagen anhålla, att Eders Kongl. Maj:t ville låta utarbета och för Riksdagen framlägga förslag till lagbestämmelse derom, att kyrkovärdar skola utses, i likhet med hvad om valda ledamöter i kyrkoråd finnes stadgadt, för en tid af fyra år.

Stockholm den 2 maj 1894.

Med undersåtlig vördnad.
